

Prim. dr. BRANKO VUKOVIĆ
(11. 1. 1924. – 9. 2. 2002.)

Dne 9. veljače 2002. godine, nakon duge i teške bolesti, shrvan psihički i fizički, ugasio se život našeg dragog, poštovanog kolege, prim. dr. Branka Vukovića. Iako smo očekivali skori kraj, njegov nestanak nas je sve duboko rastužio i potresao, te pobudio u nama sjećanja na mnoge godine druženja i rada.

Prim. dr. Branko Vuković rodio se 11. siječnja 1924. u Vrgorcu. Osnovno obrazovanje i srednju školu završava u rodnoj Dalmaciji, a diplomira na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Nakon obaveznog staža odlazi u Pisarovinu gdje radi kao kotarski liječnik. Dne 1. prosinca 1959. godine započinje specijalizaciju iz ginekologije i opstetricije na Odjelu za ženske bolesti i porode, tadašnje bolnice »M. Stojanović« u Zagrebu. Specijalistički ispit položio je 23. prosinca 1963. u Klinici za ženske bolesti i porode Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Nakon ispita, nastavlja raditi u Kliničkoj bolnici »Sestre milosrdnice«, prošao je sva radna mjesta, no njegov stručni curriculum bio je iz područja operativne ginekologije, na kojem odjelu je i najdulje radio, sve do umirovljenja 1990. godine.

Bio je iznimno dobar operater. Nesebično je pomagao i učio kirurškoj vještini nas mlađe, tada još specijalizante. Svojom mirnoćom i savjetima svi mi smo se uz njega osjećali sigurnima od početka do kraja operacije. Još i danas, kad je kod neke operacije teže uspostaviti hemostazu, te kad se postavi uspješan hemostatski šav, citiramo našeg dragog »Kuma« (tako smo ga od milja zvali), kako kaže: »Kume, ovaj šav ti zlata vridi«.

Nije mnogo publicirao, ali bio je redovit sudionik mnogih, ako ne i svih, stručnih sastanaka naše Sekcije, odnosno kasnije Društva. Kao potvrdu svoje predanosti i stručnosti 1970. godine priznaje mu se naziv »primarius«.

Prim. dr. Branko Vuković bio je pažljiv i savjestan liječnik, a isto tako i dobar, skroman čovjek. Bio je veoma društven, kolegijalan i duhovit. Rado se družio izvan Klinike s prijateljima, a i s nama, svojim kolegama. Bez obzira na razlike u godinama i poštovanje prema njemu, svojom neposrednošću i duhovitošću znao je razbiti tu barijeru i postao je tada ravan nama mlađima. Te odlike, koje su ga krasile kao liječnika i čovjeka, bile su razlog zašto smo ga svi voljeli i tako ćemo ga zadržati u sjećanju.

Neka mu je trajna hvala i počivao u miru.

Prof. dr. Branko Hodek